

Наталія Коцюруба

Науковий керівник: к. п. н., доц. Добридень А. В.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Сьогодні все очевиднішим стає той факт, що традиційна школа, орієнтована на передачу знань, умінь і навичок, не може забезпечити повноцінний розвиток кожної особистості. Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення на основі постійної переоцінки цінностей, конструктивні дії в оновлених ситуаціях. Інтерактивні методи навчання забезпечують умови розвитку особистості, здійснення її права на творчий внесок, на особистісну ініціативу, на свободу саморозвитку.

Інтерактивні методи навчання є предметом дослідження багатьох науковців. До його проблемних питань звертаються А. Гін, С. Жила, О. Ісаєва, А. Мартинець, О. Пометун, Л. Пироженко, Г. Сиротинко, Н. Суворова, Г. Токмань та інші.

Інтерактивні методи у навчанні сприяють розвитку уяви, ініціативи, самодисципліни, співпраці з іншими. Вони стимулюють розвиток когнітивних процесів, залучають до активної участі у процесі навчання, заохочують учнів працювати разом, висловлювати думки, брати на себе відповідальність за навчання та розвивати вміння вчитися.

Суть інтерактивного навчання у тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх учнів. Це співвідношення, взаємонавчання (колективне, групове), де і учень, і вчитель є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, розуміють, що вони роблять, рефлексують з приводу того, що вони знають, вміють і здійснюють.

Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих та виробничих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. Воно ефективно сприяє формуванню навичок і вмінь, створення атмосфери співробітництва, взаємодії, дає змогу педагогу стати справжнім лідером учнівського колективу.

Для того щоб зменшити труднощі у застосуванні окремих інтерактивних методів навчання і перетворити їхні слабкі сторони на сильні, педагогу слід пам'ятати, що:

1. Інтерактивна взаємодія потребує певної зміни в організації роботи учнівського колективу, а також значної кількості часу для підготовки як учнів так і педагога. Спочатку слід використовувати прості інтерактивні методи – роботу в парах, малих групах, «мозковий штурм» поступово доповнюючи цей спектр іншими методами.

2. Потрібно провести з учнями організаційне заняття і створити разом з ними «правила роботи у класі», налаштувати їх на старанну підготовку до інтерактивних занять.

3. Використання інтерактивного навчання не самоціль, це лише засіб для досягнення такої психологічної атмосфери у колективі, яка найкраще сприяє співробітництву, порозумінню і доброзичливості, надає можливості ефективно реалізувати принципи особистісно-орієнтованого навчання.

Розробка та застосування інтерактивних методів навчання, а також діагностика якості знань у закладах освіти мають носити системний характер, що дозволяє забезпечити взаємозв'язок між усіма елементами навчального процесу, підвищує рівень його керованості та навчально-методичного забезпечення.

Системна спрямованість змісту освіти визначається освітньо-професійними програмами, в яких відображено змістово-реалізаційні аспекти освітньо-кваліфікаційних характеристик, визначено нормативний зміст навчання, встановлено вимоги до змісту, обсягу, рівня освітньої та професійної підготовки фахівців відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня певної спеціальності.

Вони використовуються під час розробки та коригування відповідних навчальних планів і програм навчальних дисциплін, розробки засобів діагностики рівня освітньо-професійної підготовки фахівців, визначення змісту навчання як бази для опанування відповідних спеціальностей та кваліфікацій.

Отже, інтерактивне навчання полягає в тому, що освітній процес відбувається за умов постійної й активної взаємодії всіх учнів. Таке навчання ефективно сприяє формуванню ціннісних орієнтацій, навичок і вмінь, створенню атмосфери співпраці, взаємодії, дає змогу педагогу стати справжнім лідером дитячого колективу, на що вказують учені. Під час інтерактивного навчання учні вчаться бути демократичними, спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати продумані рішення, виробляють здатність до самоосвіти, вміння застосовувати набуті знання у практичній діяльності.

Список використаних джерел:

1. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; [гол. ред. В. Г. Кремень]. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
2. Нісімчук А., Падалка О., Шпак О. Сучасні педагогічні технології / А. Нісімчук, О. Падалка, О. Шпак – К 2000. – 368 с.
3. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті: Монографія / С. Сисоєва, А. Алексюк, П. Воловик. – К. : ВПОЛ, 2001. – 502 с.
4. Пометун О.І. Енциклопедія інтерактивного навчання / О. Пометун – К., 2007. – 144 с.